

Världsservicestyrelsen av förtroendemän bulletin nr 13
World Service Board of Trustees Bulletin #13

Några tankar om vårt förhållande till Anonyma Alkoholister

Den här artikeln skapades av världsservicestyrelsen av förtroendemän i november 1985 för att möta gemenskapens behov. Den här bulletinen reviderades under konferensåret 1995—1996.

Frågan om hur Anonyma Narkomaner egentligen förhåller sig till alla andra gemenskaper och organisationer kan ge upphov till kontroverser inom vår gemenskap. Trots det faktum att vi har en uttalad policy av ”samarbete, inte anslutning” till utomstående organisationer, kvarstår en del förvirring. En sådan känslig fråga har att göra med vårt förhållande till Anonyma Alkoholisters gemenskap. Världsservicestyrelsen av förtroendemän har fått brev som ställer en mängd olika frågor om detta förhållande.

Anonyma Narkomaner har byggts upp efter Anonyma Alkoholisters modell. Nästan varenda befintlig NA-gemenskap har under sitt uppbyggnadsskede i någon mån stött sig på AA. Vårt förhållande till den gemenskapen har under åren varit mycket påtagligt och dynamiskt. Vår egen gemenskap uppstod ur förvirringen inom AA om vad de skulle göra med den beroende som kom och knackade på deras dörr. Vi ska ta en titt på våra rötter för att få lite perspektiv på vårt nuvarande förhållande till AA.

Bill W, en av AA:s grundare, sa ofta att en av AA:s starkaste sidor är dess enhetliga fokus på en enda sak. Genom att begränsa sitt huvudsyfte till att föra budskapet vidare till alkoholister och undvika alla andra aktiviteter, kan AA göra denna enda sak överlägset bra. Atmosfären av identifikation bevaras av denna renhet i fokus och alkoholister får hjälp.

AA konfronterades mycket tidigt med ett förbryllande problem: ”Vad gör vi med drogberoende? Vi vill ha kvar vårt fokus på alkohol så att alkoholisten hör budskapet, men dessa beroende kommer in här och talar om droger och försvagar oundvikligen vår atmosfär av identifikation.” Stegen var skrivna, Stora Boken var skriven — vad skulle de göra, skriva om alltsammans? Låta atmosfären av identifikation grumlas så att ingen fick en klar känsla av tillhörighet? Sparka dessa döende människor tillbaka ut på gatorna igen? Problemet måste ha varit enormt för dem.

När de slutligen noga studerade problemet och hämtade sin ståndpunkt i sin litteratur, hade den lösning de skisserade deras karaktäristiska sunda förnuft och vishet. De lovade sitt stöd i en anda av ”samarbete, inte anslutning”. Denna framsynta lösning av ett svårt bekymmer banade vägen för utvecklandet av Anonyma Narkomaners gemenskap.

Men det problem de ville undvika måste i alla fall tas om hand av varje grupp som försökte anpassa AA:s program för tillfrisknande till drogberoende. Hur uppnår man den atmosfär av identifikation, som är så nödvändig för kapitulation och tillfrisknande, om

man släpper in alla olika slags beroende? Kan någon som har problem med heroin känna igen sig i någon som har problem med alkohol, marijuana eller valium? Hur kommer man någonsin att uppnå den enighet som den första traditionen säger är nödvändig för tillfrisknandet? Vår gemenskap ärvde ett svårt dilemma.

För att få lite perspektiv på hur vi har hanterat detta dilemma, är ytterligare en titt på AA:s historia till hjälp. En annan sak Bill W ofta skrev och talade om, var det han kallade AA:s ”fullträff” — formuleringen av tredje och elfte steget. Hela komplexet av andlighet kontra religion var för dem på den tiden precis lika förbryllande som enighet var för oss. Bill tyckte om att berätta att det enkla tillägget av orden ”som vi uppfattade honom” efter ordet ”Gud” avgjorde den kontroversen med ett enda hugg. En fråga som potentiellt skulle kunna splittra och förinta AA hade genom denna enkla ordvändning förvandlats till hörnstenen för programmet.

När Anonyma Narkomaners grundare anpassade våra steg, kom de på en ”fullträff” av kanske lika stor betydelse. Snarare än att formulera om det första steget på ett naturligt, logiskt sätt (”vi erkände att vi var maktlösa inför droger. . .”) gjorde de en radikal förändring av detta steg. De skrev: ”Vi erkände att vi var maktlösa inför vårt beroende. . .” Droger är en mängd olika substanser och användandet av någon av dem är endast ett symptom på vår sjukdom. När beroende samlas och lägger fokus på droger, fokuserar de vanligen sina olikheter eftersom var och en av oss använde olika droger eller kombinationer av droger. Det enda vi alla delar är beroendesjukdomen. Med den enda formuleringen var grunden till Anonyma Narkomaner lagd.

Vårt första steg ger oss ett fokus: vårt beroende. Ordalydelsen i steg ett tar också bort fokus för vår maktlöshet från symptomet och lägger det på själva sjukdomen. Formuleringen ”maktlösa inför en drog” går inte tillräckligt långt för de flesta av oss i tillfrisknandet — önskan att använda har tagits bort — men ”maktlösa inför vårt beroende” är lika relevant för veteranen som det är för nykomlingen. Vårt beroende börjar komma upp till ytan och orsaka ohanterlighet i våra tankar och känslor när helst vi blir självbelåtna i vårt program för tillfrisknande. Denna process har ingenting med ”favoritdrog” att göra. Vi skyddar oss mot återkommande droganvändning genom att tillämpa våra andliga principer, före ett återfall. Vårt första steg gäller, oavsett favoritdrog och den drogfria tidens längd. Med denna ”fullträff” som sin grund har NA börjat blomstra som en betydande världsomfattande organisation, som klart fokuserar på beroendet.

Allteftersom varje given NA-gemenskap mognar i sin förståelse av sina egna principer (särskilt steg ett) framträder ett intressant faktum. AA:s perspektiv, med sitt alkoholinriktade språk, och NA:s synsätt med sitt klara behov av att flytta fokus bort från specifika droger, går inte så bra ihop. När vi försöker att blanda dem finner vi att vi har samma problem som AA hela tiden hade med oss! När våra medlemmar identifierar sig som ”beroende och alkoholister” eller talar om ”nykterhet” och att leva ”drogfri och nykter” grumlas klarheten i NA:s budskap. Denna formulering antyder att det finns två sjukdomar, att en drog är avskild från en annan, så att en separat uppsättning termer behövs när beroendet diskuteras. Vid första anblicken verkar detta oviktigt, men vår erfarenhet visar klart att NA-budskapets fulla kraft stympas av denna subtila semantiska sammanblandning.

Det har blivit tydligt att vår gemensamma identifikation, vår enighet och vår fullständiga kapitulation som beroende är avhängig en klar förståelse av våra mest grundläggande principer: vi är maktlösa inför en sjukdom som fortskridande förvärras när vi använder någon drog. Det spelar ingen roll vilken drog som var central för oss när vi kom hit. Varje drog vi använder kommer återigen att frigöra vår sjukdom. Vi tillfrisknar från beroendesjukdomen genom att tillämpa våra tolv steg. Våra steg är unikt formulerade för att klart föra vidare detta budskap, så resten av vårt språk för tillfrisknandet måste vara förenligt med våra steg. Vi kan inte blanda dessa grundläggande principer med vår modergemenskaps, utan att stympa vår eget budskap.

Båda gemenskaperna har en sjätte tradition av en orsak: för att avhålla var och en från att avledas från sitt eget huvudsyfte. På grund av en tolvstegsgemenskaps inneboende behov av att fokusera på endast en enda sak så att den kan göra denna enda sak överlägset bra, måste varje tolvstegsprogram vara fristående, inte anslutet till någonting annat. Det ligger i vår natur att vara separata, känna oss separata och använda en separat uppsättning termer för tillfrisknandet, eftersom vi var och en har ett separat, unikt huvudsyfte. AA:s fokus ligger på alkoholisten och vi borde respektera deras absoluta rätt att följa sina egna traditioner och skydda sitt fokus. Om vi inte kan använda ord som är förenliga med detta, bör vi inte gå till deras möten och underminera atmosfären. På samma sätt borde NA-medlemmar respektera vårt huvudsyfte och på NA-möten helt enkelt identifiera sig som beroende, och dela med sig på ett sätt som håller vårt budskap klart.

Vid en hastig blick på AA:s framgång med att ge tillfrisknande till alkoholister under åren är det mer än tydligt att de har ett framgångsrikt program. Deras litteratur, deras servicestruktur, kvaliteten på deras medlemmars tillfrisknande, blotta antalet, respekten de åtnjuter från samhället — allt detta talar för sig självt. Våra medlemmar bör inte generera oss genom att inta en ”vi är bättre än dem”-inställning. Det kan bara motverka sitt syfte.

Som gemenskap måste vi fortsätta att sträva efter att gå framåt genom att inte envist hålla fast vid den ena eller andra radikala extreman. Våra medlemmar som oavsiktligt har grumlat NA:s budskap genom att använda drogspecifika ord som ”nykterhet”, ”alkoholist”, ”drogfri och nykter”, ”knarkare” etc, kan hjälpa till genom att enkelt och klart identifiera sig som beroende och använda orden ”drogfri”, ”drogfri tid” och ”tillfrisknande” som inte antyder någon särskild substans. Vi kan alla hjälpa till genom att på möten endast hänvisa till vår egen litteratur och därmed undvika allt underförstått stöd eller anslutning. Våra principer står för sig själva. För vår gemenskaps utvecklings skull och för våra medlemmars personliga tillfrisknande, måste vårt sätt att närma oss beroendets problem klart lysa igenom det vi säger och gör på möten.

Våra medlemmar som har använt dessa argument för att rättfärdiga en anti-AA-inställning och därigenom främliggjort många välbehövda stabila medlemmar, skulle vara betjänta av att omvärdera och på nytt överväga effekterna av ett sådant beteende. Anonyma Narkomaner är en andlig gemenskap. Kärlek, tolerans, tålmod och samarbete är väsentligt om vi ska leva upp till våra principer.

Låt oss ägna vår energi åt vår personliga andliga utveckling genom våra egna tolv steg. Låt oss klart föra vårt eget budskap vidare. Det finns mycket arbete att göra, och vi behöver varandra om vi ska vara effektiva. Låt oss gå vidare i en anda av NA-enighet.

(Särtryck ur *Newsline* Vol 2, No 6.)

NA-regionen Sveriges godkända översättning